

Pr: Diaria
Tirada: 18.416
Dif: 13.207

TEATRE

De l'amor i del dolor

Crítica

SANTI FONDEVILA
BARCELONA

'L'oreneta' LA VILLARROEL FINS AL 10 D'ABRIL

De l'amor d'una mare incapaç d'acceptar la identitat sexual del seu fill, de l'amor d'aquell que el va acompanyar fins al seu últim dia. Del dolor de tots dos quan un atemptat terrorista els arrabassa l'objecte de desig. De l'amor i del dolor ens parla Guillem Clua en aquesta *L'oreneta*, escrita des de la fúria que els fets li van provocar en el seu moment. Una obra estrenada fa cinc anys a Londres, que s'ha vist a Madrid amb Carmen Maury, qui a més la protagonitzarà en una propera estrena a París, i que ens arriba de la mà de dues sentides i emotives interpretacions d'Emma Vilarasau i Dafnis Balduz.

Guillem Clua ha lluitat des del teatre, i amb gran èxit de públic, per la normalització de les identitats sexuals alienes a les convencions socials dominants. Ho va fer per exemple amb *Smiley* i amb *Justícia*, i ara ho fa amb una història dramàtica sorgida de l'atemptat integrista en un bar d'ambient d'Orlando el 2016. Clua posa sobre la taula les reticències encara vigents d'una part de la societat, i no parlem de grups radicals homòfobs, a acceptar les diferents orientacions sexuals.

L'atemptat és tan sols el rerefons de la confrontació entre una solitària professora de cant i un noi que vol fer classes de veu per poder cantar la cançó que dona títol a l'obra en el funeral de la seva mare morta en l'accident.

Però a les obres de Clua les coses no sempre són com semblen. ¿Qui és en realitat aquest noi? ¿Vol classes de veu o potser busca una altra cosa? No sé si s'ho imaginem o no, però el fet és que la magnífica obra de Clua és força predictiva. Pocs minuts després que arrenqui la funció i després d'alguns bons gags humorístics per despistar (sembla una comèdia), treu el cap la intriga, que va deixant pas al drama, i tot seguit voreja el melodrama en un enfrontament que té alguna cosa de catàrtic i en què els dos personatges exhibeixen amb moltes llàgrimes el seu dolor. Hi ha química entre Vilarasau i Balduz, i la precisa direcció de Josep Maria Mestres dota la funció d'un alt valor sentimental que ben segur i molt merescudament conquerirà el cor dels espectadors. —

Emma Vilarasau i Dafnis Balduz en una escena de *L'oreneta*. DAVID RUANO / FOCUS